

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 106

гр. Варна , 08.01.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ в закрито заседание на осми януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова
Членове: Наталия П. Неделчева
мл.с. Лазар К. Василев

като разгледа докладваното от мл.с. Лазар К. Василев Въззивно гражданско дело № 20203100503710 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба с вх. № 277712/02.11.2020 г., депозирана от „Мегпорт М“ ООД, ЕИК 204440119, със седалище и адрес на управление гр. София, район Нови Искър, ж. к. „Враждебна“, ул. „Япанджа“ № 46Ф, срещу Решение № 260583/08.10.2020 г., постановено по гр. д. № 7365 по описа на РС-Варна за 2019 г., ГО, 47 съдебен състав, с което въззивникът (ответник в първоинстанционното производство) е **ОСЪДЕН да заплати на Н. А. Н. с ЕГН *******, от гр. Варна, ж. к. „Младост“, бл. 113, вх. 7, ет. 7, ап. 126, сумата от **1 632.78 лева /хиляда шестстотин тридесет и два лева и седемдесет и осем стотинки/**, представляваща обезщетение поради незаконно задържане на трудовата му книжка за периода от 13.07.2018 г. до 03.10.2018 г., ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 15.05.2019 г. до окончателното изплащане на задължението, на основание чл. 226, ал. 2 КТ.

В срока по чл. 263 от ГПК са постъпили отговори на въззивната жалба от страна на процесуалния представител на въззиваемия - адвокат Марияна Димитрова от ВАК, както и лично от въззиваемия Н. А. Н..

По допустимостта на въззивното производство:

Въззивната жалба е подадена в законоустановения преклузивен срок, визиран в чл. 259, ал. 1 от ГПК. Същата е редовна, съдържа изискуемите по чл. 260 от ГПК реквизити и приложения по чл. 261 от ГПК и е надлежно администрирана, поради което е процесуално допустима.

Легитимацията на страните съответства на произнасянето по обжалваното решение на районния съд. Сезиран е компетентен въззивен съд за проверка на подлежащ на обжалване акт при наличие на правен интерес от обжалване. Съдът приема, че въззивното производство е допустимо.

По доклада на въззивната жалба и отговора:

Въззивникът намира атакуваното съдебно решение за незаконосъобразно и неправилно. Сочи, че по делото не са събрани доказателства, че ищецът е бил "принуждаван" да подава едномесечно предизвестие за напускане, а напротив, в подадената лично от него молба е посочено, че същата следва да се счита за молба по смисъла на чл. 326 с едномесечно предизвестие, което той не е спазил, също видно от доказателствата по делото. Намира, че съдът неоснователно не се е произнесъл по възражението за прихващане на основание неспазване на предизвестие от страна на ищеца.

Твърди, че ищецът умишлено и целенасочено е саботирал прекратяването на трудовото му правоотношение по законосъобразен път, от което извлича противоправни дивиденди от това си поведение. Твърди, че съдът не е разгледал обективно и безпристрастно всички събрани по делото доказателства, не е отчетел направените възражения от страна на ответника и е постановил незаконосъобразно и неправилно решение, като е уважил неоснователна и недоказана искова молба.

Предвид това, въззивникът моли за отмяна на обжалваното съдебно решение, като претендира и сторените съдебно-деловодни разноски за двете съдебни инстанции.

В срока за отговор на въззивната жалба е постъпил такъв от процесуалния представител на въззиваемия, в който последният моли обжалваното съдебно решение да бъде потвърдено като правилно, законосъобразно и мотивирано. Сочи, че конкретният случай се касае за производство по чл. 266, ал. 2 от КТ, като в хода на първоинстанционното производство се е установило наличието на трудово правоотношение, отправено писмено едномесечно предизвестие на 13.06.2018г. за прекратяване на трудовото правоотношение между страните, както и нарушение на трудовото законодателство от страна на работодателя. Намира, че по делото се е доказало незаконното задържане на трудовата книжка на въззиваемия от страна на „МЕГАПОРТ М“ ИИД, както и периодът на задържане и размерът на дължимото обезщетение. Оспорва всички твърдения изложени във въззивната жалба, като намира същите за неаргументирани.

Предвид изложеното счита, че въззивната жалба е неоснователна, като моли за решение в този смисъл. Претендира и сторените разноски пред настоящата инстанция.

В срока за отговор на въззивната жалба е постъпил такъв и от самия въззиваем, в който същият е релевирал множество доказателствени искания, а именно: 1. да бъде назначена тройна ССЧЕ, в която вещите лица да установят действителния размер на дължимото обезщетение; 2. Да бъде назначена Съдебно-графологична експертиза на подписите на Никола Иванов и Маруся Трифонова в протокол от 13.08.2018г.; 3. на основание чл. 183 и 190 от ГПК да бъде задължено „МЕГАПОРТ М“ ООД да представи заповед за ПГО от 11.07.2018г., както и протокол за връчване на трудова книжка от 13.07.2018г.; 4. Да бъдат допуснати трима свидетели в режим на призоваване, като двама от тях - Никола Иванов и Маруся Трифонова да обяснят по какъв начин са се свързали с него, а Ангел Георгиев да потвърди, че и неговата книжка е била задържана; 5. На основание чл. 192 от ГПК да бъде задължена Дирекция „Инспекция по труда“ – Варна да представи цялата административна преписка № 18104670/05.09.2018г.; 6. Да се изиска цялата прокурорска преписка № 2127/2019г. при РП-Варна, ПП № 7047/2019г. на РП-Варна и ПП14000/2019г. на СГП-София, от които ще се установи ясно задържането на трудовата книжка; 7. Да бъде допуснат четвърти свидетел в режим на водене – братът на въззиваемия, който ще установи, че въззиваемият е влизал офиса на „МЕГАПОРТ М“ ООД; 8. Да бъде задължен управителят на „МЕГАПОРТ М“ ООД да се яви на съдебно заседание, в което съдът да прояви инициатива и да зададе въпроси, които биха разкрили обективната истина по делото; 9. Да бъдат приети приложените към въззивната жалба и допълнителни молби към нея писмени

доказателства.

По доказателствените искания:

Така направените доказателствени искания, в това число за назначаване на тройна ССЧЕ и на Почеркова експертиза, за допускане на свидетели, за представяне на доказателства от трето за делото лице – ДИТ Варна, за изискване на прокурорските преписки, както и за задължаване на управителя на „МЕГАПОРТ М“ ООД да се яви и да даде обяснения, са преклудирани по смисъла на чл. 266, ал. 1 от ГПК, съгласно който във въззивното производство страните не могат да твърдят нови обстоятелства, да сочат и представят доказателства, които са могли да посочат и представят в срок в първоинстанционното производство. Видно от документите по делото, част от тези доказателствени искания са били релевирани и пред първа инстанция, като същите са били уважени от съда, респективно доказателствата са събрани и приети по делото. По отношение на останалите искания, съдът намира, че страната е можела да ги отправи своевременно пред първа инстанция, но поради процесуално опущение това не е било сторено. Същото се касае и до приложените към въззивната жалба и допълнителните молби към нея писмени доказателства, а приложената Заповед № 001/11.07.2018г., както и писмо до въззиваемия от ИА „ГИТ“, ИТ – Варна от 26.11.2020г, са неотнормими към спора, доколкото касаят период, предхождащ процесния такъв и факти, които не са релевантни към предмета на делото.

Водим от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба с вх. № 277712/02.11.2020 г., депозирана от „Мегпорт М“ ООД, ЕИК 204440119, със седалище и адрес на управление гр. София, район Нови Искър, ж. к. „Враждебна“, ул. „Япаджа“ № 46Ф, срещу **Решение № 260583/08.10.2020 г.**, постановено по гр. д. № 7365 по описа на РС-Варна за 2019 г., ГО, 47 съдебен състав.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ релевираните от въззиваемата страна доказателствени искания.

ЗАДЪЛЖАВА въззивника „Мегпорт М“ ООД, ЕИК 204440119, със седалище и адрес на управление гр. София, район Нови Искър, ж. к. „Враждебна“, ул. „Япаджа“ № 46Ф, в двуседмичен срок от връчване на настоящото определение да внесе по сметка на Окръжен съд – Варна сумата от 200 лв. (двеста лева) за възнаграждение на особения представител на въззиваемия, определено в размерите по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно обжалвания материален интерес, и да представи доказателства за внасяне на сумата в същия срок.

НАСРОЧВА производството по в. гр. д. № 3710/2020 г. на ОС-Варна за **24.02.2021 г. от 10:00 часа**, за която дата и час да се призват страните, ведно с препис от настоящото определение, а на въззивника да се връчат и преписи от отговорите на въззивната жалба.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____